

EEN BRIEF UIT JERUZALEM

door Shlomo Hizak

Jeruzalem, augustus 2017

Geliefde vrienden,

Shalom en zegen worden u toegewenst vanuit Jeruzalem!

In Israël en in de hele Joodse wereld voelen we ons in de verdrukking, met alle politieke druk vanuit de Moslimwereld en veel andere landen. Er is beweerd dat Jeruzalem geen deel van de Joodse wereld uitmaakt. Er is gezegd dat het de eeuwige hoofdstad van de Moslimwereld is en een resolutie van Unesco steunt de Palestijnen in de mening dat de Tempelberg en de Klaagmuur geen deel uitmaken van Joods gebied – het is Moslimgebied.

Ik herinner me dat ik als kind met mijn vader naar de Klaagmuur (Kotel) ging. Ik was pas vijf jaar, maar het is een onuitwisbare herinnering. Het was anders dan nu, er stonden huizen vlakbij de Muur, en er was een smalle straat. Mijn vader toonde mij de Muur en zei: “Dit zijn de resten van de Muur die om de Tempelberg stond.” Ik begon te huilen, ik raakte de Muur aan. Overal stonden mannen te huilen bij de Muur en ze stonden te bidden om het herbouwen van Sion en dat de Messias spoedig zou komen. Ik voelde me heel dicht bij Zijn tegenwoordigheid. Ik keek op naar de hemel en ik ervoer dat die niet ver weg leek te zijn. Ik voelde de Wolk van Zijn tegenwoordigheid en ik dacht aan de woorden van Benjamin Disraeli (1804-1881), de premier van het Verenigd Koninkrijk:

“Het zicht op Jeruzalem is de geschiedenis van de wereld, het is meer, het is de geschiedenis van aarde en hemel.”

Ter herinnering is een straat naar hem genoemd, naast ons AMI-Centrum in Jeruzalem. Ik ging zo vaak mogelijk naar de Klaagmuur. Dat was niet makkelijk, maar mijn vader diende in die tijd als Brits militair, waardoor het voor ons makkelijker was.

Er waren veel regels. Tijdens het Britse Mandaat konden we de Muur alleen op bepaalde tijden bezoeken. Joden waren vaak doelwit van aanvallen door Arabieren en anderen – wij waren een minderheid. We waren niet altijd vrij om te gaan waar wij wilden. Ik herinner me het uitgaansverbod, vanuit mijn raam kon ik de Britse soldaten zien met hun tanks en voertuigen. We mochten niet naar buiten. Wie als vluchteling uit Europa was gekomen en zich in één van de huizen schuilhield, werd gearresteerd. Zij hadden een lange reis achter de rug, ze waren hun familie kwijtgeraakt en hun enige hoop en droom was Jeruzalem, maar ze werden naar een kamp op Cyprus gestuurd. Maar in hun hart bleef de hoop: “wij zullen terugkeren naar ons Land.”

Deze ervaringen zijn mij altijd bijgebleven. Ik herinner me de oorlog die in 1948 uitbrak. Er woonden slechts 600.000 Joden in het land (ongeveer het aantal inwoners van de provincie Groningen) en we waren ingesloten in Jeruzalem, dat

omsingeld was. We verborgen ons overal waar dat mogelijk was – pijnlijke herinneringen, bloedvergieten, verlies van mensenlevens. Er waren Israëlische soldaten van negen jaar en negentig jaar – iedereen verdedigde Jeruzalem, ons land. Ik herinner me deze moeilijke tijden.

Overal hoorde je schieten en raketinslagen en de Arabieren in de buurt riepen: “slacht de Joden af.” De muren van ons huis stonden te schudden. Mijn moeder zei me dat ik niet moest vergeten om het Shema te zeggen: “Hoor Israël, Adonai, onze God, Adonai is Eén.”

Ik heb het verscheidene malen opgezegd. Als kind had ik geloof en hoop dat de grote toekomst van ons volk op komst was en dat de Almachtige ons de grote overwinning zou geven.

De oorlog die veel mensenlevens kostte was voorbij, en dit was het uur van de vervulling van Zijn eeuwige beloften die vervuld werden. De visie van ons hart was dat we Jeruzalem, de Stad die wel samengevoegd is, niet zullen opgeven.

Tijdens de Zesdaagse Oorlog kwam de droom uit. Ik zal nooit vergeten dat Jeruzalem herenigd werd, met duizenden Joden die naar Jeruzalem en de Klaagmuur kwamen. Sommigen liepen grote afstanden vanaf hun huis naar Jeruzalem. Zij wilden over de grond van het Beloofde Land lopen, dat aan onze voorvaders was beloofd.

David Ben Goerion, onze eerste premier, kwam van kibboets Sdeh Boker in de woestijn naar Jeruzalem en zei met eigen woorden: “Dit is de grootste dag in mijn leven, in mijn lange reis, dat mijn voeten naast de Klaagmuur kunnen staan. Onze gebeden zijn waarheid geworden, de droom is in vervulling gegaan – niemand kan dit van ons afnemen, Hij heeft het ons gegeven.”

Ik heb zoveel te schrijven. Ik ben u dankbaar, in dit grote uur bent u gekozen uit de volken. Ik bid dat we allemaal als wachters voor Jeruzalem zullen zijn.

Om Sions wil zal ik niet zwijgen en om Jeruzalems wil zal ik niet rusten, totdat zijn heil opgaat als een lichtglans en zijn verlossing als een brandende fakkel. (Jesaja 62:1)

Dank u voor uw gebeden, uw hulp en steun en liefde. U maakt het mogelijk. Ik wil u graag ontmoeten – kom in maart bij ons, bezoek Jeruzalem, Sion, wees Zijn Land ten zegen en zie alles met eigen ogen, Zijn wonderen. Moge Zijn Naam gezegend zijn voor altijd en eeuwig.

De Uwe om Sions wil, Shlomo

HOREN EN DOEN

door Ewa, medewerkster van Shlomo in Zweden

Het was een gewone dag in Zweden. We hadden gasten, toen de telefoon ging. Het was Shlomo uit Jeruzalem. Onze gasten vonden het prachtig dat we zo plotseling bijna in de Gouden Stad konden zijn, in het Hebreeuws Yerushalaim.

We spraken over het AMI-Centrum en mijn echtgenoot vertelde dat de stoelen in het Centrum uit Zweden kwamen. Stel je voor dat de stoelen konden spreken! Ze zouden vertellen over allen die erop gezeten hebben, uit Europa, Azië, Afrika, Alaska, Verenigde Staten, voormalige Sovjet-Unie, uit de hele wereld. Ze staan er sinds 1983, toen het "nieuwe Centrum" ingewijd werd. De boodschap van AMI: het Volk, het Land en de Schrift, is door de beste leraren verspreid, want die vind je allemaal in Jeruzalem, de stad die God heeft uitverkoren om Zijn naam te vestigen:

... Jeruzalem, de stad die Ik Mij verkoren heb om mijn naam daar te vestigen. (1 Koningen 11:36)

Ik ben dankbaar dat ik onderdeel van dat Centrum ben geweest en nog ben. Het werk heeft als motto Jesaja 2:3b "Want uit Sion zal de wet uitgaan en des Heren woord uit Jeruzalem." Dit werd ook gezegd in het gebed van koning Salomo bij de inwijding van de tempel. Daar bad hij voor de volken:

Ook wanneer een vreemdeling die niet tot uw volk Israël behoort, ter wille van uw naam uit verren lande komt... en hij komt bidden in dit huis, Hoor Gij dan in de hemel, de vaste plaats uwer woning, en doe naar alles wat de vreemdeling tot U roept, opdat alle volken der aarde uw naam leren kennen, zodat zij U vrezen zoals uw volk Israël, en weten, dat uw naam uitgeroepen is over dit huis dat ik gebouwd heb. (1 Koningen 8:41-43)

Kennis van Gods woord is nu net zo belangrijk als toen. In het Woord vinden we veel beloften aan Israël en de volken. Toen God tot Mozes sprak op de berg Sinai, kreeg deze de opdracht om tegen het volk Israël te zeggen: "Hoor, Israël: de Here is onze God; de Here is een!" Deze woorden worden voortdurend herhaald in Joodse gebeden en het is een heilig moment als iemand SH'MA=HOOR uitspreekt.

Het Sh'ma gebed had een centrale plaats en is zo belangrijk dat Jezus het in zijn antwoord op de vraag over het belangrijkste gebod aanhaalde:

En een der schriftgeleerden... vroeg hij Hem: Welk gebod is het eerste van alle? Jezus antwoordde: Het eerste is: Hoor, Israël, de Here, onze God, de Here is een, en gij zult de Here, uw God, liefhebben uit geheel uw hart en uit geheel uw ziel en uit geheel uw verstand en uit geheel uw kracht. (Marcus 12:28-30)

Hoor! Het Hebreeuwse woord sh'ma betekent meer dan alleen luisteren: luister en handel ernaar, dat is het principe van het sh'ma-gebed. Hoor dat de Heer de God van Israël is, de enige ware God en dit heeft consequenties. Dit bedoelde koning

Salomo: openstellen voor anderen buiten het volk Israël. Het grote probleem voor grote delen van de wereld is dat zij zich van Gods volk Israël hebben afgewend.

Ewa en Börje

Onze opdracht is de kennis van de Schepper te verspreiden onder de volken die zoeken naar liefde, hoop en een betekenisvol leven. Sh'ma spreekt over het belang van doorvertellen aan de kinderen. Deuteronomium 6:4-7 voegt het gebod om God lief te hebben hieraan toe, evenals het leren van de Thora en het doorgeven van het geloof aan de kinderen:

Hoor, Israël: de Here is onze God; de Here is een! Gij zult de Here, uw God, liefhebben met geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw kracht. Wat ik u heden gebied, zal in uw hart zijn, Gij zult het uw kinderen inprenten en daarover spreken, wanneer gij in uw huis zit, wanneer gij onderweg zijt, wanneer gij nederligt en wanneer gij opstaat.

Velen die deze boodschap op ons Centrum hebben gehoord, getuigen dat hun leven is veranderd. Kerkleiders en leken zijn teruggekeerd naar hun land met de bereidheid om deze boodschap te delen, want als wij het niet doen, wie zal het dan aan onze kinderen en volgende generaties vertellen?

Dit is de taak van het AMI-Centrum en daarom zijn de cursussen zo belangrijk voor alle christenen. Als we Gods plan met Israël verwaarlozen, snijden we de band met onze eigen oorsprong door en verliezen we de betekenis van het sh'ma! De boodschap wordt doorgegeven totdat de woorden van Zacharia 8:20-23 in vervulling gaan:

Zo zegt de Here der heerscharen: Wederom zullen er volken komen en inwoners van vele steden, en de inwoners van de ene zullen zich begeven naar die van de andere, en zeggen: Laten wij toch heengaan om de gunst des Heren af te smeken en om de Here der heerscharen te zoeken; ook ik wil gaan. Ja, vele natiën en machtige volken zullen komen om de Here der heerscharen te Jeruzalem te zoeken en de gunst des Heren af te smeken. Zo zegt de Here der heerscharen: In die dagen zullen tien mannen uit volken van allerlei taal vastgrijpen, ja vastgrijpen de slip van een Judeese man, en zeggen: wij willen met u gaan, want wij hebben gehoord, dat God met u is.

Dit kwam allemaal bij mij op door een telefoongesprek met Jeruzalem en het AMI-Centrum op een gewone woensdag.

Ewa Jonsson

ONTWIKKELINGEN IN HET MIDDEN-OOSTEN

door professor Meron Medzini van de Hebrew University of Jerusalem

Ruim honderd jaar geleden verdeelden de toenmalige grootmachten Groot-Brittannië en Frankrijk de gebieden van het Ottomaanse rijk. Syrië en Libanon werden toegewezen aan Frankrijk, en Groot-Brittannië zou Palestina (incl. het huidige Jordanië) en Irak beheren en Egypte. Dit geheime verdrag werd later gesteund door de Volkenbond, en Frankrijk en Groot-Brittannië kregen officieel het mandaat over deze gebieden.

Het lijkt erop dat twee andere grootmachten, de VS en de Russische Federatie, het Midden-Oosten opnieuw in bepaalde invloedssferen hebben verdeeld. Deze keer trok Amerika aan het kortste eind en het lijkt erop dat door in te stemmen met een staakt-het-vuren in het zuidwesten van Syrië, ze de zorg en latere openlijke bezwaren van Israël en Jordanië tegen deze overeenkomst hebben genegeerd. In het begin werden die bezwaren voorzichtig geuit om president Trump niet tegen te werken bij zijn buitenlands beleid, in de tijd dat de president nog niet veel grote overwinningen had behaald.

Toen eenmaal duidelijk werd dat het staakt-het-vuren inhield dat Iran grote vrijheid kreeg om bases in Syrië te vestigen en dat Iran een betere positie zou bemachtigen om zijn bondgenoot Hezbollah in Libanon van zware wapens te voorzien, staakte Israël zijn stille diplomatie. Dit was tijdens de eerste ontmoeting tussen premier Netanyahu en de Franse president Emmanuel Macron in het Élysée op 16 juli 2017. Daar stelde Netanyahu dat het staakt-het-vuren in Syrië de veiligheid van Israëls noordelijke grens in gevaar brengt. Hezbollah heeft meer dan 100.000 raketten op Israël gericht en met Iran als erkende grootmacht in Syrië, zou de hele militaire en politieke situatie in het Midden-Oosten kunnen veranderen.

Netanyahu probeerde de Russische president Poetin en de Amerikaanse minister van Buitenlandse Zaken te overtuigen dat Israël gevaar liep, maar zij vonden dat een voortdurende burgeroorlog kon overslaan naar Israël en Jordanië. Ze zeiden niet dat een staakt-het-vuren afhankelijk is van een overeenkomst met de Syrische president Bashar Al Assad, die in het verleden elke overeenkomst die niet naar zijn zin was, heeft gebroken. De Russen hebben zelfs beloofd dat aan het einde van de zes jaar durende burgeroorlog in Syrië, alle buitenlandse strijdkrachten het land moeten verlaten, maar ze hebben nooit gezegd wanneer en onder welke voorwaarden.

Waarom is Israël zo terughoudend om publiekelijk bezwaar te maken tegen hun nieuwe vriend Donald Trump? De belangrijkste reden is de vrees dat Iran de groeiende Russische militaire aanwezigheid in Syrië kan gebruiken om een oude droom van de Ayatollahs waar te maken: de vestiging van een Sjiietische halvemaaan van Iran, via Irak langs de Middellandse Zee tot in Libanon. Iran is al een grootmacht in Irak, waar Iran de leegte opvult die ontstaat door de beslissing van de VS om zich langzaam terug te trekken uit Irak, na de val van Saddam Hoessein veertien jaar geleden.

Amerika en Rusland zijn erg behulpzaam geweest bij het

bestrijden van de bolwerken van ISIS in Irak en Syrië. De val van ISIS in Mosul en Rakka betekent dat de grote dreiging van Iraanse overheersing in die regio langzaam verdrongen wordt. Wanneer de Amerikanen en de Russen hun aanwezigheid in het Midden-Oosten te duur of te riskant vinden en de regio verlaten, wordt het gebied overgeleverd aan de genade van de Iraniërs of hun bondgenoot in Syrië (Assad), hun bondgenoten in Libanon (Hezbollah) en zelfs hun bondgenoten in de Gazastrook – Hamas. Israël kan zich niet veroorloven dat er Iraanse militairen op minder dan 25 km van zijn grens op de Golanhoogte aanwezig zijn, of dat de Iraanse marine in de Rode Zee of de Middellandse Zee patrouilleert, zoals onlangs al is gebeurd. Als dat gebeurt, is er geen hoop voor Israël om een aanval van Hezbollah met Russische, Iraanse en Noord-Koreaanse raketten en andere moderne wapens af te slaan.

In Israël is men in toenemende mate bezorgd dat Rusland (door hen gezien als vijandige mogendheid) de overmacht zal krijgen in Syrië en het Midden-Oosten. Eén positieve uitkomst van de nieuwe situatie is de stilzwijgende overeenstemming tussen Egypte, Jordanië, Saudi-Arabië en enige Golfstaten, over de noodzaak van samenwerking tegen de Iraanse dreiging. Ze twijfelen ook aan de wil en de mogelijkheid van de VS om hen te hulp te komen als er een uitbarsting in het Midden-Oosten wordt veroorzaakt door Iran of één van zijn bondgenoten.

Het Israëlisch-Palestijnse conflict is nu op de achtergrond geraakt (waar het thuishoort) omdat dit niet de bron van alle problemen in het Midden-Oosten is. Dit feit wordt steeds meer erkend door de grote machten, hoewel zij lippendienst bewijzen aan de twee-staten oplossing. De val van de Palestijnse kwestie naar een lager niveau kan aanleiding voor sommige Arabieren zijn om de Tempelberg in brand te steken en zo een religieuze drijfveer toe te voegen aan de bestaande politieke en militaire spanningen.

De leiders van Israël voelen zich gerustgesteld dat hun oppositie tegen de Iraanse kernovereenkomst juist was en dat Iran nooit kan worden vertrouwd om zich te houden aan zijn toezeggingen op de bevoegdheden die in juli 2015 zijn gemaakt. Ook dit is niet de tijd om te zeggen: “we hebben het wel gezegd”. Dit is de tijd om ervoor te zorgen dat Iran faalt in zijn pogingen om een weg door het hele Midden-Oosten te snijden en uiteindelijk de belangen van alle partijen in gevaar te brengen, of zij supermachten of lokale spelers zijn. Aangezien Iran een beëdigde vijand van Israël is en dagelijks verklaart dat het de bedoeling is om de Joodse staat van de kaart te wissen, moet Israël goed rekening houden met de nieuwe realiteit. Al wat het vraagt is dat de nieuwe bedreiging die uit het oosten voortkomt wordt begrepen en geëvalueerd als een belangrijke bedreiging, niet alleen voor Israël, maar voor de westerse beschaving.

Meron Medzini

DE ZOEKTOCHT IS BEGONNEN

door Patty Mariano

Wat is het geweldig dat we op elk moment van de dag of nacht naar de Heer kunnen gaan! En het is zelfs nog geweldiger dat Hij altijd wakker is om ons te horen! Bent u vandaag bij de Heer geweest? Als u hierop “ja” kunt antwoorden, mag ik zo vrijmoedig zijn u te vragen “wat hebt u gebeden?”

- Heeft u gevraagd om Zijn zegen voor uzelf en uw familie?
- Heeft u Hem gevraagd uw familie en kerk te zegenen?
- Heeft u Hem gevraagd om een betere baan met meer geld?
- Heeft u Hem gevraagd uw lichaam te genezen?
- Heb je hem om hulp gevraagd bij een test op school?
- Of Misschien heeft u gevraagd om vergeving voor wat u verleerd hebt gedaan?

Ja, Hij hoort al ons smeken en zorgt voor de wensen van ons hart! Maar Hij houdt er vooral van om tijd met ons door te brengen, om met ons te communiceren. Deze gesprekken met de Heer zijn zo belangrijk voor ons allemaal. Als we met Hem spreken, begrijpen we Hem beter, kennen we Hem beter en hebben we Hem meer lief.

Soms moeten we echter met de Heer uit onze vertrouwde gebedscyclus gaan en vragen of Hij meer doet dan alleen ons, ons gezin en onze kerk te zegenen; of om ons meer inkomen of genezing te bieden. Daarom wil ik u uitdagen om een ogenblik met mij naar een ander deel van ons hart te gaan, een deel dat misschien een beetje ongemakkelijk aanvoelt.

Psalm 139: 23-24 zegt: *Doorgrond mij, o God, en ken mijn hart, toets mij en ken mijn gedachten; zie, of bij mij een heilloze weg is, en leid mij op de eeuwige weg.*

David bad dit gebed nadat zijn vijanden hem hadden beschuldigd van verkeerde motieven. In plaats van terug te vechten en zich te verdedigen, keerde hij zich tot de Heer en vroeg hem om zijn hart te doorzoeken.

‘Ken mijn hart’ dat is vreemd, Hij ken ons hart toch? Jazeker, zonder twijfel. De Heer weet dat ons hart verre van zuiver is! Hij weet dat het bedrieglijk is en ernstig ziek. Om een gebed als dit te bidden, en dit op te nemen in onze dagelijkse gebeden, vereist moed, maar het geeft de Heer de gelegenheid om ons een paar dingen over onszelf te tonen – als we Hem de gelegenheid geven – die ons dichter bij Hem kunnen brengen. Dit gebed kan ons helpen om te veranderen.

David vraagt de Heer om hem te onderzoeken, te testen en al zijn gedachten te kennen. Hij wordt serieus met zijn Heer, iets dat hij misschien nog niet eerder zo gedaan had. Als we naar de context van deze verzen kijken (en dat moeten we altijd doen), heeft David zojuist in een voorgaand vers aan God gevraagd om alle goddeloze mensen om te brengen. In vers 22 verklaart David dat hij Gods vijanden ‘haat met een

volkomen haat.’ Direct daarna keert hij zich om en vraagt de Heer om zijn hart te doorzoeken. Er is kennelijk iets met zijn hart gebeurd. Waarschijnlijk voelde hij zich schuldig vanwege de woorden die hij zojuist had uitgesproken.

Heb je ooit zo’n moment gekend, dat je misschien voelde dat de Heer meer zag dan je wilde? Je kunt niets voor Hem verbergen, Hij ziet alles, weet alles, hoort alles, zelfs onze innerlijke gedachten. Dit soort gebed wijst op zaken in je leven waaraan je moet werken, die je misschien ontkent, die je misschien wilt verdedigen.

Als we dit seizoen van Rosh Hoshanah binnengaan, het begin van een nieuw jaar, een nieuw tijdperk in ons persoonlijke leven, zowel materieel als geestelijk, en Yom Kippur, de meest heilige dag van de Joodse kalender, kunnen we samen met de hele Joodse natie onszelf openstellen voor wat de Heer ons probeert te tonen?

Kunnen we, net als David, de Heer vragen om ons hart te doorzoeken?

Laten we ons voorbereiden op...

- Het ontvangen van de zegeningen van de Heer door ons leven te doorzoeken en ons handelen te toetsen...
- *‘Welke weg zijn jullie ingeslagen? Denk toch na!’* Haggai 1:5
- Het ontvangen van de zegeningen van de Heer door berouw te hebben van onze zonden en ongerechtigheden. *‘Ik zal de Here mijn overtredingen belijden.’* Psalm 32: 5
- Het ontvangen van de zegeningen van de Heer door ons hart van schuld te bevrijden. *‘vergetende hetgeen achter mij ligt’* Fil. 3:14
- Het ontvangen van de zegeningen van de Heer door onze kracht te vernieuwen door op Zijn aanwezigheid te wachten. *‘Hij geeft de moede kracht en de machteloze vermeerderd hij sterkte.’* Jesaja 40:29
- Het ontvangen van de zegeningen van de Heer door ons in Hem te verheugen en uit te kijken naar de toekomst. *‘Ik echter vertrouw op uw goedertierenheid, over uw verlossing juicht mijn hart. Ik wil de Here zingen, omdat Hij mij heeft welgedaan.’* Psalm 13:6
- Het ontvangen van de zegeningen van de Heer door je levensstijl opnieuw te ordenen. Lukas 6:20-26

David eindigt zijn gebed aldus: *‘en leid mij op de eeuwige weg.’*

Zijn weg is altijd de eeuwige weg. Zijn kracht, moed, hoop en genade zullen voor altijd en eeuwig standhouden! Mogen we onze harten openen en door de Heer laten doorzoeken, opdat we dichter bij Hem kunnen komen!

Shalom en zegeningen,

Patti Mariano

LEVEN MET HET CONFLICT

door professor Meron Medzini van de Hebrew University of Jerusalem

De regering Trump heeft wisselende signalen afgegeven over de mogelijkheid om het Israëlijsch-Palestijnse vredesproces nieuw leven in te blazen. Begin augustus lekte een bericht uit waarin werd toegegeven dat het conflict misschien onoplosbaar is, zodat het misschien beter is om andere mogelijkheden te bezien, zoals economische ontwikkeling en humanitaire hulp aan Gaza, voordat de echte problemen aangepakt worden.

Wat zijn die werkelijke problemen? Acceptatie van de staat Israël door het Palestijnse volk en hun leiders, einde van vijandelijkheden en ophitsing, oplossing van het vluchtelingenprobleem, de toekomst van Jeruzalem, de grenzen, nederzettingen en waterbronnen. Deze problemen spelen al 70 jaar.

Midden augustus kondigde het Witte Huis aan dat een Amerikaanse top-delegatie binnenkort naar het Midden-Oosten zal gaan om het vredesproces te heropenen. Ze zullen ook Arabische buurlanden bezoeken voor een regionale oplossing. De vredesbesprekingen kunnen misschien wel heropend worden, maar Israël kan niet leven zonder een formeel vredesverdrag met de Palestijnen.

In de afgelopen zeventig jaar zijn grote internationale conflicten onopgelost gebleven, die nu een bedreiging voor de wereldvrede vormen. Ten eerste is de verdeling van Korea de oorzaak van ongekende spanningen, met mogelijk een kernoorlog tot gevolg. Ten tweede is er sinds 1947 de verdeling van India en Pakistan door de Engelsen. Ten derde is er de verdeling van Cyprus als gevolg van de invasie door Turkije in 1974. Alle pogingen om deze problemen op te lossen hebben tot nu toe gefaald. Het vierde conflict is het Arabisch-Israëlijsche conflict sinds 1947 met het voorstel van de VN om het mandaat Palestina te verdelen, wat geaccepteerd werd door de Joden en verworpen door de Arabieren. Het begint langzaam tot de wereld door te dringen, dat ze geen werkelijke bedreiging voor de wereldvrede vormen, afgezien dan van Korea.

Het Palestijns-Israëlijsch vredesproces zal niet makkelijk hervat kunnen worden. Mahmoud Abbas ofwel Abu Mazen wordt oud en zijn positie wordt bedreigd door mogelijke troonopvolgers. De scheiding van Gaza van de West Bank is een gegeven, zodat een overeenkomst met de Palestijnse Autoriteit niet noodzakelijkerwijs ook voor de Gazastrook geldt, waar twee miljoen Palestijnen wonen.

Premier Netanyahu is nu betrokken bij een reeks onderzoeken die kunnen eindigen in een serie aanklachten tegen

hem. In de huidige coalitie is hij niet in de positie om concessie te doen die de Palestijnen eisen. De recente onlusten rond de Tempelberg hebben aangetoond hoe religie een explosief onderdeel van het conflict is.

De groeiende dreiging van Iran met zijn invloed in Irak, Syrië en Libanon vormt een probleem voor Israël en de VS. Naast Iraanse kernwapens komen nu ook Koreaanse kernwapens onder de aandacht. Kan president Trump onder deze omstandigheden veel tijd en aandacht besteden aan het Palestijns-Israëlijsch conflict, dat geen bedreiging voor de vrede of de regio vormt? Het lijkt er niet op dat de Arabische wereld zich op dit moment grote zorgen maakt om een Israëlijsch-Palestijnse oorlog. Iran vormt een veel groter probleem voor Israël, Saudi-Arabië, Jordanië en Egypte. Ook groeit de zorg om de band van Moskou met Teheran en de vestiging van Russische militaire bases in Syrië.

Volgend jaar viert Israël de 70ste onafhankelijkheidsdag. Hoewel er nooit één dag vrede met alle buurlanden is geweest, heeft Israël geleerd met dit conflict te leven en de wetenschap, technologie, landbouw, geneeskunde en waterbronnen te ontwikkelen. Bovenal hebben ze een werkende democratie ontwikkeld, de enige in het Midden-Oosten. Deze prestaties hebben de aandacht getrokken van nationale leiders die naar Israël zijn getrokken om het geheim te leren hoe ze zich kunnen ontwikkelen ondanks een permanente oorlogssituatie.

De laatste nationale leider was premier Narendra Modi van India, die in juli Israël bezocht. Dit betekent niet dat Israël geen vrede wil, het hunkert naar vrede omdat het volk beseft hoeveel meer ze zich kunnen wijden aan hun eigen welzijn en dat van anderen, als het defensiebudget kleiner zou zijn, als hun jonge mannen en vrouwen niet drie jaar in militaire dienst zouden moeten en als de grenzen open zouden staan voor vrije doorvoer van goederen, mensen en ideeën.

Misschien is het nu niet de tijd om drastische beslissingen te nemen, die generaties lang Israël kunnen beïnvloeden – de risico's zijn te groot. Israël heeft bewezen dat ze hebben geleerd om te leven met het conflict. Dat geldt ook voor India, Pakistan en Cyprus. We herinneren aan het Arabische gezegde: Haast is van de duivel.

Prof. Meron Medzini

The Hebrew University of Jerusalem

AMI - Jerusalem Center for Biblical Studies and Research
st. Centrum voor Bijbelstudie en Onderzoek
Postbus 386 **3860 AJ Nijkerk**
NL16 INGB 000 3199277
033-2459528
www.bijbelcentrum.org *info@bijbelcentrum.org*

EEN KORT BRIEFJE UIT NIJKERK

door Ruud Koekkoek

Geliefde vrienden, gewaardeerde abonnees,

Op het moment van schrijven staat het aantal lezers van de e-mail editie op:

527

Dit houdt in, dat deze 527 personen zonder iets extra te doen, meewerken aan onze noodzakelijke bezuiniging. Hartelijk dank!

Dat is goed nieuws, vindt u ook niet?

Aan ieder die in staat is om de e-mail editie vanaf zijn of haar beeldscherm te lezen, wil ik nogmaals vragen: stuur ons uw e-mail adres en u ontvangt voortaan de e-mail editie.

Bevalt dat u niet, dan kunt u altijd weer terug naar de papieren versie.

Als u aarzelt, kunt u ook vragen om een proefzending. Dat is voor ons geen enkele moeite.

Ik word soms gebeld door verontruste vrienden - meest ouderen - die geen e-mail hebben of er niet mee kunnen omgaan en ze vragen zich af wat ze nu moeten doen.

Het antwoord is: u hoeft NIETS te doen.
U blijft gewoon de papieren versie ontvangen.

Vraag en Antwoord

Vraag 1: Ik lees het blad niet. Hoe kan ik de toezending stopzetten?

Antwoord 1: Stuur een e-mail met uw naam en adres en de boodschap **STOP** naar **info@bijbelcentrum.org** of stuur een berichtje naar Centrum voor Bijbelstudie en Onderzoek, **Postbus 386, 3860 AJ NIJKERK** of bel **033-2459528** (krijgt u het antwoordapparaat? Spreek duidelijk uw naam en adres in en het woord STOP)

Vraag 2: Hoe kan ik de e-mail versie een keer proberen?

Antwoord 2: Stuur een e-mail met uw verzoek naar **info@bijbelcentrum.org**

Vraag 3: Hoe kan ik het papieren abonnement omzetten naar een e-mail abonnement?

Antwoord 3: Stuur een e-mail met uw verzoek naar **info@bijbelcentrum.org**

Vraag 4: Mijn vraag staat hier niet bij, wat moet ik nu doen?

Antwoord 4: Stuur een e-mail of een briefje met uw vraag. U krijgt gegarandeerd antwoord.